ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

10 юни 2011 година *

По дело C-155/11 PPU,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Rechtbank 's-Gravenhage (Нидерландия) с акт от 31 март 2011 г., постъпил в Съда на същата дата, в рамките на производство по дело

Bibi Mohammad Imran

срещу

Minister van Buitenlandse Zaken,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н A. Borg Barthet (докладчик), г-н M. Ilešič, г-н M. Safjan и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

* Език на производството: нидерландски.

след изслушване на генералния адвокат

постанови настоящото

Определение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-жа Mohammad Imran и Minister van Buitenlandse Zaken (Министерство на външните работи) относно отказа на последното да предостави на г-жа Mohammad Imran разрешение за временно пребиваване на нидерландска територия.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

3 На 19 юни 2009 г. г-жа Mohammad Imran подава до нидерландското посолство в Ню Делхи (Индия) искане да ѝ бъде предоставено разрешение за временно пребиваване, за да може да живее в Нидерландия заедно със съпруга си г-н Safi.

4 С решение от 20 юли 2009 г. Minister van Buitenlandse Zaken отхвърля посоченото искане.

5 С писмо от 10 август 2009 г. г-жа Mohammad Imran подава административна жалба срещу това решение.

6 От акта за преюдициално запитване е видно, че осемте деца на г-жа Mohammad Imran, седем от които са малолетни или непълнолетни, пребивават законно в Нидерландия от 5 август 2009 г. Г-н Safi и децата са афганистански граждани. Г-н Safi никога не е притежавал разрешение за временно пребиваване (убежище) по член 29, initio, буква a), b) или c) от Закона от 2000 г. за чужденците (Vreemdelingenwet 2000).

7 С решение от 15 февруари 2010 г. Minister van Buitenlandse Zaken отхвърля като неоснователна административната жалба на г-жа Mohammad Imran, тъй като не е доказала, че е преминала успешно изисквания съгласно нидерландското законодателство основен изпит за гражданско интегриране на чужденци. Според Minister van Buitenlandse Zaken г-жа Mohammad Imran не е посочила каквито и да било конкретни обстоятелства, пораждащи съмнения относно истинността или пълнотата на медицинското свидетелство от 21 април 2009 г., което е издадено от доверения лекар на дипломатическото представителство в Ню Делхи и от което не може да се заключи, че по медицински съображения тя би могла да бъде освободена от този изпит.

8 На 15 март 2010 г. г-жа Mohammad Imran обжалва това решение пред Rechtbank 's-Gravenhage.

9 Rechtbank 's-Gravenhage иска да се установи дали задължението, което нидерландската правна уредба налага на лицата, които искат да се възползват от правото си на събиране на семейството, да издържат в чужбина изпит за гражданско интегриране, преди да им бъде разрешено да се присъединят към семействата

си в Нидерландия, не представлява прекалено стриктно тълкуване на член 7, параграф 2 от Директива 2003/86.

10 При тези обстоятелства Rechtbank 's-Gravenhage решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Позволява ли член 7, параграф 2 от Директива [2003/86] държава членка да откаже влизане и пребиваване на територията ѝ на член на семейството — по смисъла на член 4 от тази директива — на пребиваващ законно в нея гражданин на трета страна единствено поради това че този член на семейството не е издържал предвидения от законодателството ѝ изпит за гражданско интегриране в чужбина?

2) От значение ли е за отговора на първия въпрос обстоятелството, че въпросният член на семейството е майка на осем законно пребиваващи в тази държава членка деца, от които седем са малолетни или непълнолетни?

3) От значение ли е за отговора на първия въпрос дали в държавата на пребиваването му членът на семейството има достъп до обучение на езика на тази държава членка?

4) От значение ли е за отговора на първия въпрос дали членът на семейството, предвид равнището му на образование и личното му положение, и по-специално медицинското му досие, би бил в състояние да издържи този изпит в кратък срок?

5) От значение ли е за отговора на първия въпрос обстоятелството, че не е била извършена каквато и да било проверка с оглед на член 5, параграф 5 и на член 17 от Директива [2003/86], член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз или установения в правото на Европейския съюз принцип на пропорционалност?

6) От значение ли е за отговора на първия въпрос обстоятелството, че граждани на трети страни са освободени от задължението за успешно полагане в чужбина на изпит за гражданско интегриране единствено на основание на своето гражданство?“.

Производство пред Съда

11 С писмо от 11 април 2011 г., постъпило на същата дата в секретариата на Съда, Rechtbank 's-Gravenhage иска преюдициалното запитване да се разгледа по реда на спешното производство в съответствие с член 104б от Процедурния правилник на Съда.

12 С решение от 14 април 2011 г. първи състав уважава посоченото искане.

13 С писмо от 19 май 2011 г., постъпило на същата дата в секретариата на Съда, Minister van Buitenlandse Zaken уведомява Съда, че след преразглеждане административната жалба на г-жа Mohammad Imran от 10 август 2009 г. е уважена с решение от 12 май 2011 г., поради което обжалваното решение от 15 февруари 2010 г. е отпаднало.

14 С писмо от 30 май 2011 г., постъпило на същата дата в секретариата на Съда, запитващата юрисдикция уведомява Съда, че същия ден нидерландското посолство в Исламабад (Пакистан) е издало разрешение за временно пребиваване

на г-жа Mohammad Imran. При тези обстоятелства запитващата юрисдикция счита, че спешният характер на преюдициалните въпроси е отпаднал, и иска от Съда да не прилага процедурата по член 104б от Процедурния правилник. Запитващата юрисдикция обаче счита, че понастоящем не следва да оттегля преюдициалното си запитване, тъй като г-жа Mohammad Imran все още не е оттеглила жалбата си срещу решението от 15 февруари 2010 г. и възнамерява освен това да предяви иск за обезщетение за вреди.

По преюдициалното запитване

15 Съгласно постоянната съдебна практика въведеното с член 267 ДФЕС производство е инструмент за сътрудничество между Съда и националните юрисдикции, чрез който Съдът предоставя на националните юрисдикции насоки за тълкуването на правото на Съюза, необходими им за разрешаване на висящи пред тях спорове (вж. по-специално Решение от 12 март 1998 г. по дело Djabali, C-314/96, Recueil, стр. I-1149, точка 17, Решение от 20 януари 2005 г. по дело García Blanco, C-225/02, Recueil, стр. I-523, точка 26 и Определение от 14 октомври 2010 г. по дело Reinke, C-336/08, точка 13).

16 По настоящото дело нидерландското правителство е уведомило Съда, че обжалваното в главното производство решение от 15 февруари 2010 г. е отпаднало, след като административната жалба на г-жа Mohammad Imran от 10 август 2009 г. е преразгледана и с решение от 12 май 2011 г. е обявена за основателна.

17 Запитващата юрисдикция по същество потвърждава тази информация с писмото си от 30 май 2011 г.

18 Следва да се констатира, че подаденото от г-жа Mohammad Imran искане за предоставяне на разрешение за временно пребиваване е удовлетворено, поради което предметът на спора по главното производство е отпаднал.

19 Наистина, с посоченото писмо от 30 май 2011 г. запитващата юрисдикция иска да запази преюдициалното си запитване, доколкото г-жа Mohammad Imran възнамерява да предяви иск за обезщетение за вреди.

20 Следва обаче да се констатира, че на този етап предявяването на такъв иск е само вероятно и хипотетично.

21 Съгласно постоянната съдебна практика основанието на производството по постановяване на преюдициално заключение обаче не е във формулирането на консултативни становища по общи или хипотетични въпроси, а в необходимостта от отговор за ефективното решаване на даден правен спор (вж. по-специално Решение по дело García Blanco, посочено по-горе, точка 28 и Определение от 24 март 2009 г. по дело Nationale Loterij, C-525/06, Сборник, стр. I-2197, точка 10).

22 От изложените по-горе съображения следва, че липсва основание за произнасяне по преюдициалното запитване.

По съдебните разноски

23 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Липсва основание за произнасяне по преюдициалното запитване, отправено от Rechtbank 's-Gravenhage (Нидерландия) с акт от 31 март 2011 г.

Подписи